

Sataman valot

Will Grosz, Jimmy Kennedy, suom. Aimo Mustonen

Lahen Uket

Aallokko rantaan lyö
ja valot satamassa loistaa
Kaupungin tumma yö
jo peittää varjollaan

Tääll' aina uudelleen
nuo valot muistojamme toistaa
Välkkeessä laineiden
ne sadun hohteen saa

On merten tuolla puolen kaunis synnyinmaa
Siel yhä armahamme meitä odottaa

Nuo valot kirkkahat
kun illoin satamassa lois-taa
Ne muistot johtavat
luo kauniin synnyinmaan

On merten tuolla puolen kaunis synnyinmaa
Siel yhä armahamme meitä odottaa

Nuo valot kirkkahat
kun illoin satamassa lois-taa
Ne muistot johtavat
luo kauniin synnyinmaan

Huom! Ainoastaan Lahen Uket-harrasteryhmän omaan käyttöön!

Tiikerihai

P.Hodkinson suom. sanat A.Louhimies

Lahen Uket

Yö taas palmujen ylle saa,
rantaan maininki raukeaa.
Siellä tuoksussa tuulien,
kuulet laulun hiljaisen.

Laulu lemmestä kertoo näin,
kuinka nuori mies merta päin
Lähti helmen nyt löytääkseen,
rakkaalleen sen antaakseen.

Vaan julma tiikerihai,
vaaniva tiikerihai
Silloin saaliikseen nuoren miehen vei,
saanut helmeä hän ei

Nyt on niin yksinäinen,
tyttö tuon nuorukaisen
Kun hän rintaansa murheen suuren sai,
tuotti sen tiikerihai

Aallon välkkeeseen loistaa kuu,
rannan hiekalle heijastuu
yksi ainoa varjo vain,
nyt ei toista nähdä lain

Poissa varjo nyt toinen on,
laulu loisteessa kuutamon
Kaikuu, syyn siihen tietää kai,
aavain merten julma hai.

Vaan julma tiikerihai,
vaaniva tiikerihai
Silloin saaliikseen nuoren miehen vei,
saanut helmeä hän ei

Nyt on niin yksinäinen,
tyttö tuon nuorukaisen
Kun hän rintaansa murheen suuren sai,
tuotti sen tiikerihai

Terve vaan, työni tehkoon muut
päätin vihdoin, nyt korjaan luut
Ja häivyn niin ettei kuiski suut
mä tuulensuojaan

Suljen taaksein nyt arkiston
avain viimeinkin teidän on
Mut huomatkaa, vain mun tiedossain on
tie tuulensuojaan

Tuulensuojaan, tuulensuojaan
pois kiireistään nyt vihdoin näin
Tuulensuojaan, tuulensuojaan
mä paikan sain, kauas huolistain
Posti tuskin tietä tuntee
summerit ei soi, ja pahat kielet
miestä täällä haavoittaa ei voi
Tuulensuojaan

Vanhan jaalan toin lahuriin
pohjaan painuu se, sanottiin
Mä töitä tein ja nyt katselee niin
se Pohjoisrantaa

Muuan on jonka sinne vien
muuan piilooni tietää tien
Hän yksin poistaa voi tuskan ja hien
ja rauhan antaa

Tuulensuojaan, tuulensuojaan
pois kiireistään nyt vihdoin näin
Tuulensuojaan, tuulensuojaan
mä paikan sain, kauas huolistain
Posti tuskin tietä tuntee
summerit ei soi, ja pahat kielet
miestä täällä haavoittaa ei voi
Tuulensuojaan

Tuulensuojaan, tuulensuojaan
pois kiireistään nyt vihdoin näin
Tuulensuojaan, tuulensuojaan
mä paikan sain, kauas huolistain

Tuol on iltatähti sille laulan
taivahalla kun se kimmeltää
Aatoksein kun kiittää kotimaahan
kyynel poskellein mun vierähtää

Kotirannat rakkahat on siellä
mistä suunnan otin läntehen
Vaarat väijyy aina mua tiellä
on monen hauta meri viimeinen

Väsyneenä kun taas päivän töistä
hetkeks seisahdan mä kannelle
Katson taivaalle sen tähtivöitä
etsin rauhoitusta sielullein

Iltatähden kimmellyksen myötä
kotiin mä laitan terveiset
Kerron kuinka kouristaapi syöntä
heitä kun mä täällä muistelen

Kerron kuinka kouristaapi syöntä
heitä kun mä täällä muistelen

Nään vanhan Tornatorin yhä vielä mielessäin,
kun sillä silloin matkaan lähdit lapsuusystäväin
Niin jäi koulu kesken sulla, piti mun myös mukaan tulla,
mut vanhempien käskystä mä kotirantaan jäin

Sun lähtöäsi seurasin mä päässä laiturin,
me viisitoistavuotiaita oltiin kumpikin
Sinä pidit oman pääsi, säädit itse elämäsi,
koit nuorena sen kaiken mistä turhaan uneksin

Albatrossi joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties
Taivaan sinessä saat vapaana sä kiittää
lapsuustoverini vanha merimies (merimies),
lapsuustoverini vanha merimies

Sä Tornatorin matkassa näit Rion kuumat yöt
ja tutkit tarkkaan kauniit Honolulun kaislavyö
Minä jatkoin lyseossa, sitten kunnanvirastossa
Ei kutsumuksen mukaan satu jokaiselle työt

Ja töiden jälkeen yhä useammin iltaisin
mä kapakassa istuin, lasin pohjaa tuijotin
Miksen lähtenyt sun mukaan, mua ymmärrä ei kukaan,
mä elämältä olin odottanut muutakin

Albatrossi joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties
Taivaan sinessä saat vapaana sä kiittää,
lapsuustoverini vanha merimies (merimies),
lapsuustoverini vanha merimies

Sain kuulla että Tornator jo romutettu on,
mä itse tunsin kokeneeni saman kohtalon
Eipä ollut virkaa enää, tumma puna peitti nenää
ja rannalla mä yksin istuin nousuun auringon

Kun lähelleni näin mä naurulokin kaartavan,
niin tiesin että jotakin nyt vihdoin oivallan
Siinä sielu on sen miehen jonka työt jää puolitiehen
ja joka kaiken rakentaa vain varaan unelman

Mut albatrossi joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties
Kerran lailla sen saan vapaana myös kiittää,
jos teen työni kuten vanha merimies (merimies),
jos teen työni kuten vanha merimies

Kaikki Yhtä aikaa

Irlantilainen perinnelaulu

Lahen Uket

Paljon on miehiä maailmalla
Paljon on miehiä maailmalla
Paljon on miehiä maailmalla, kaikki yhtä aikaa

Heijuu ja kerran vielä
Heijuu ja kerran vielä
Heijuu ja kerran vielä, kaikki yhtä aikaa

Aurinko laskee ja ankkuri nousee
Aurinko laskee ja ankkuri nousee
Aurinko laskee ja ankkuri nousee, kaikki yhtä aikaa

Heijuu ja kerran vielä
Heijuu ja kerran vielä
Heijuu ja kerran vielä, kaikki yhtä aikaa

Köysi on paksu ja kyllä sitä riittää
Köysi on paksu ja kyllä sitä riittää
Köysi on paksu ja kyllä sitä riittää, kaikki yhtä aikaa

Heijuu ja jaksaa vielä,
heijuu ja jaksaa vielä
Heijuu ja jaksaa vielä, kaikki yhtä aikaa

Heijuu ja jaksaa vielä,
heijuu ja jaksaa vielä
Heijuu ja jaksaa vielä, jaksaa jaksaa jaksaa

Huom! Ainoastaan Lahen Uket-harrasteryhmän omaan käyttöön!

Kaukaa, mastot esiin uivat takaa usvan,
niinkuin maasta menneisyyden
Kaukaa, kajuutasta soitto kaikuu,
tuuli kantaa tänne sävelen

Kaukaa, uivat laivat valkolaivat
maasta jonka unhoittuneen luulin
Takaa usvaverhojen, takaa maitten, merien
Takaa vuotten, maitten merien

Kerro mistä laivat myötätuulen purjeisiinsa saivat
Mulle tuovatko ne viestin vielä jostain kaukaisen
Kerro uivatko mun luokseni, näin lapsuudesta laivat
Lumivalkolaivat uivat sieltä lailla pilvien

La-la la-la la-la lai-la lai-la lai-la lai-la lai-laa
Lumivalkolaivat uivat sieltä lailla pilvien

Jälleen, kastanjien, ruskotuksen nään
ja neidot vilkuttavat kaukaa
Jälleen, kangastukset saarten mua
lupauksin luokseen houkuttaa
Silloin, laivat minut jättävät,
ne vaeltava tuuli kauas kantaa
Taakse usvaverhojen, taakse maitten, merien,
taakse vuotten, maitten merien

Kerro mistä laivat myötätuulen purjeisiinsa saivat
Mulle tuovatko ne viestin vielä jostain kaukaisen
Kerro uivatko mun luokseni näin lapsuudesta laivat
Lumivalkolaivat uivat sieltä lailla pilvien

La-la la-la la-la lai-la lai-la lai-la lai-la lai-laa
Lumivalkolaivat uivat sieltä lailla pilvien

Kerro uivatko mun luokseni, näin lapsuudesta laivat
Lumivalkolaivat uivat sieltä lailla pilvien

Merimies, kotimaasi meri on

Werner Scharfenberger suom. Eini Busch

12.6.2024

Lahen Uket

Haaveet, malta jättää,
oohan merimies.
Laulut, tuulen laineen,
näyttää sulle ties

Kotimaasi meri on,
tähdet ystävinäs loistaa
siellä missä on Shanghai,
taikka missä on Hawai
Laivat rakkautesi on,
matka kaipuun kauas poistaa
silloin uskollinen aina olla voit

Haaveet, malta jättää,
oohan merimies
Kutsun, kuulet kaukaa,
pois vie luotain ties

Kotimaasi meri on,
tähdet ystävinäs loistaa
siellä missä on Shanghai,
taikka missä on Hawai
Laivat rakkautesi on,
matka kaipuu kauas poist
silloin uskollinen aina olla voit

Huom! Ainoastaan Lahen Uket-harrastryhmän omaan käyttöön!

Luotsaan laivaa päällä rauhattoman veen
Päivän uuden jälleen kohtaan myrskyineen
Ja jos satanut on liikaa sydämeen
Kädet nostaen vain uskoo ihmeeseen

Liian kauan omin voimin harhailin
Elin, niin kuin mul ois valta kapteenin
Moneen väärään vuonoon purteni mun ui
Kunnes karikolle ylpeys murentui

Myrskyn jälkeen on poutasää
Vihdoin oon sen saanut ymmärtää
Nyt sen nään, ei voi yksikään
Päättää päivistään, ne määrätään

Myrskyn jälkeen nyt nähdä saan
auringon taas käyvän hehkumaan
Tiedän tään; vielä kerran nään
sateenkaaren pään ja sinne jään

Nyt sen tajuan ei jaksa lintukaan
yksin vaeltaa, se liittää parvessaan
Aidon ystävyiden silta kaarineen
päivän valon lailla kantaa sydämeen

Myrskyn jälkeen on poutasää
Vihdoin oon sen saanut ymmärtää
Nyt sen nään, ei voi yksikään
Päättää päivistään, ne määrätään

Myrskyn jälkeen nyt nähdä saan
auringon taas käyvän hehkumaan
Tiedän tään; vielä kerran nään
sateenkaaren pään ja sinne jään

Myrskyn jälkeen on poutasää
Vihdoin oon sen saanut ymmärtää
Nyt sen nään, ei voi yksikään
Päättää päivistään, ne määrätään

Myrskyn jälkeen nyt nähdä saan
auringon taas käyvän hehkumaan
Tiedän tään; vielä kerran nään
sateenkaaren pään ja sinne jään

I am sailing, I am sailing
home again 'cross the sea.
I am sailing stormy waters,
to be near you, to be free.

I am flying, I am flying
like a bird 'cross the sky.
I am flying passing high clouds,
to be near you, to be free.

Can you hear me, can you hear me,
thru the dark night far away?
I am dying, forever trying
to be with you; who can say?

We are sailing, we are sailing
home again 'cross the sea.
We are sailing stormy waters,
to be near you, to be free.

Oh Lord, to be near you, to be free.
Oh Lord, to be near you, to be free.